

Når jeg bliver 60...

...så vil jeg gøre alt det, jeg går og drømmer om! Sådan sagde Anna Grue indtil for nogle år siden. Men hvorfor egentlig vente, udfordrede hendes coach. I en alder af 48 år gik hun derfor i gang med at skrive sin første kriminalroman. I dag har Anna Grue skrevet fire. Og hun elsker hvert et ord og hvert et øjeblik.

Faktisk kribler det i fingrene på hende for at komme i gang med den femte bog. Hun ved præcis, hvad der skal ske med hovedpersonerne, Dan Sommerdahl, Benjamin og politimanden Flemming. Og hele plottet ligger klar og venter bare på at blive skrevet ned. På den anden side, synes hun også, at hun bør og skal give sig selv lov til at holde lidt fri. Men nu er gulvene i hendes hus malet færdige. Og så er det altså svært at holde sig væk fra computeren, betror hun. For Anna Grue elsker at skrive. Hvis det lyder mærkeligt at fremhæve netop det, når vi har med

en forfatter at gøre, så er det ganske enkelt fordi, hun ikke troede, at det at skrive ville kunne hamle op med en afhendes andre store passioner – at læse.

– Jeg har altid læst og læst og læst. Og lige siden jeg lærte det som femårig, har det været næsten lige så vigtigt for mig at læse som at trække vejret. På den måde kan man måske godt sige, at det er eller andet sted har ligget i kortene, at jeg skulle være forfatter. Men når man har læst så meget som mig, får man også en slags ærefrygt over

for at skrive, hvilket nok har forsinket processen en smule, fortæller Anna Grue over en kop kaffe og et stykke nøddetærte på Glyptotekets café.

Hvor mange bøger den nu 51-årige forfatter har nået at fortælle i sit liv står dog hen i det uvisse. Men en simpel oplysning om, at hver eneste bog i Agatha Christies og Ruth Rendells forfatter-skab er læst mindst fem-seks gange, giver en idé om, at læsetempoet er rimeligt højt.

– Når man ved, hvor gode de andre forfattere er, så er man jo også klar over, hvad man er oppe imod. Og frygten for ikke at kunne leve op til mine egne forventninger har da nok holdt mig lidt tilbage. Man bliver jo hurtig enormt selvkritisk, forklarer Anna Grue, der på trods af ærefrygten udgav sin første krimi »Noget for noget« i 2005, mens hun endnu var chefredaktør på magasinet »Vi med hund«. Bogen sikrede hende debutantprisen fra Det Danske Kriminalakademi, og siden er det gået slag i slag med »Det taler vi ikke om« samt »Dybt at falde«, som udkom sidste år og er første

Af PERNILLE H. WEDDERKOPP
soendag@soendag.dk
Foto: MARIANNE LETH

bind i en planlagt krimiserie, der netop er blevet fulgt op af »Judaskysset«.

– Jeg fandt ud af med den første bog, at det faktisk var meget mere underholdende at skrive end at læse, fortæller Anna Grue, der begyndte at skrive om aftenen, hvor hun ellers plejede at læse. Det var hendes daværende coach som fik hende til at springe ud som forfatter – og ikke bare »stor-læser« – en opfordring hun af gode grunde er dybt taknemmelig over i dag. Præstationsangsten har hun for længst lagt bag sig, og hun tror fuldt og fast på sine egne evner, hvilket forlagets salgstal også bestyrker hende i.

Frie hænder

Anna Grue er cirka fire-fem måneder om at skrive første udkast til en bog. Men i modsætning til mange andre krimiforfattere, der er kendt for at researche på hver eneste lille detalje, inden de går i gang med at skrive, så går Anna Grue mere op i at komme i gang med at fortælle en god historie. Det er nemlig fiktionens verden – og ikke journalistikken, der interesserer hende.

– Hele min mission med at skrive er at fortælle en god historie, og jeg vil gerne have fuldstændig frie hænder til at gøre det. Det betyder for eksempel, at der indimellem sniger sig nogle lidt andre procedurer ind på politistationen i Christiansund (den fiktive provinsby i hendes krimiserie, red.), end der gør på en normal politistation, fortæl-

FORTSÆTTES

Få Anna Grues bog »Dybt at falde« med SØNDAG i næste uge

ANNA GRUES TOPTRE-FORFATTERE

RUTH RENDELL (skriver også under pseudonymet Barbara Vine). Med i alt 57 bøger bag sig er den adelige brite i virkeligheden den eneste nulevende forfatter, der til fulde fortjener titlen krimidronning. Hun er genrens største, når det gælder psykologi, person-tegning og plots.

JO NESBØ er Skandinavien bedste. Han er norsk, han er barsk, han er morsom... og så har han den litterære bagage i orden – uden at blive helt så fortænkt som for eksempel svenske Arne Dahl, der bestemt også hører til toppen af poppen.

PETER ROBINSON er lige så britisk som Rendell, men skriver om en helt anden del af England, nemlig en fiktiv by i Yorkshire, hvor kriminalkommissær Alan Banks løser den ene mordgåde efter den anden. Robinson er den mest plotstærke repræsentant for den yngre generation af britiske krimiforfattere.

Anna Grue elsker dyr og ville som barn være zoolog, lige indtil hun fandt ud af, at hun så også skulle lære biokemi. Og det var ikke lige hende. Af samme grund optræder der altid et hav af dyr i hendes bøger – også nogle gange for mange – mener nogle af de læsere, som giver hende feedback på hendes bøger.

ANNA GRUE

Født 1957 i Nykøbing Sjælland. Uddannet grafisk designer på Skolen for Brugskunst i 1981 – samme år giftede hun sig med kunstmaler Jesper Christensen. Mor til tre børn på 31, 27 og 18 år og bor på Amager ved København. Fra 1991–2004 var hun ansat i Aller-koncernen blandt andet som redaktionschef på SØNDAG og chefredaktør på Forældre og Børn samt Bazar. Fuldtidsforfatter siden 2007.

Når jeg bliver 60...

FORTSAT

ler Anna Grue. Hun tilføjer, at det også er grunden til, at hun har valgt en fiktiv provinsby som ramme om sine romaner, da hun selv vil bestemme, hvor hotellet, reklamebureauet og industrikvarteret ligger i forhold til hinanden.

Når hun står med første gennemskrivning i hånden, sender hun sit manuskript til gennemlæsning hos tre-fire betroede mennesker – deriblandt sin søn, Rune, der er teaterinstruktør. Derudover filmanmelder og skribent på Politiken, Henrik Palle, samt relevante fagfolk som for eksempel en dyrlæge eller retsmedicinere afhængig af, hvem og hvilke temaer, der indgår i bogen. De ting, der påstås i bogen skal selvfølgelig være korrekte, men der må gerne forekomme afvigelse i forhold til normale fremgangsmåder på for eksempel en politistation. Men selv om virkeligheden beskrives igennem et sæt brogede briller, er det ude i virkeligheden, hun henter idématerialet til sine bøger og personkarakteristikker.

De små detaljer

– For eksempel sad jeg og kiggede på dig, da du stod i kø for at hente kaffe. Jeg kunne tydeligt se på dine trippende fødder, at du var lige ved at miste tålmodigheden (det tog næsten en

halv time at få bestilt to kopper kaffe med kage, red.), og så begynder jeg at gruble over, hvorfor ingen beklager sig over den lange ventetid. Grunden er nok, at hvis ekspedienten er smilende og sød, som i dette tilfælde, lader de fleste være. Men hvis hun nu havde været sur og tvær, så var der nok én, der havde sagt et eller andet. Den slags små detaljer og iagttagelser kan jeg bruge i mine bøger, fortæller Anna Grue.

Hun har også oplevet at komme op at skændes med hovedpersonerne i sine bøger – for eksempel når hun kører i bil. For personerne lever og kan altså overraske hende – i dialogen – også når hun sidder og skriver. – Det er svært at forklare, hvad der sker, men personerne kan sagtens sige noget andet, end det jeg lige havde forestillet mig. Så sidder jeg dér, og siger ud i luften: »O.k., siger du det!« Jamen, så siger jeg sådan her«, og så må jeg gå en lidt anden vej, end jeg først havde tænkt, fortæller Anna Grue.

Hun kan ikke helt svare på, hvor hun har sin interesse for mordgæder, mystik og uhygge fra. Måske fordi hun er opvokset i et lægehjem, hvor der blev talt om for eksempel

hvad der sker med hjernen, når man får en hjernerystelse eller blødning. Den morbide fantasi rækker i hvert fald tilbage til barndommen og tog nok fart, da hun som niårig opdagede Agatha Christies bøger på reolen hos en sundhedsplejerske, der arbejdede sammen med hen-

des mor. Det var en guldgrube for Anna Grue. Men selv om hun har været igennem masser bogtitler, synes hun efterhånden, at udbuddet er blevet for stort. At alle har fået krimier på hjernen.

– Der udgives alt for meget, og noget af det er noget værre skidt. Det er, som om alle lige vil skrive en krimi, for det må jo være nemt, siden så mange nu gør det. Den tendens højner i hvert fald ikke det generelle niveau. Man kan ikke nødvendigvis skrive en god krimi, bare fordi man ved en masse om politiarbejde. At skrive fængslende handler om spændingskurver, plot, sprog og gode personbeskrivelser, siger Anna Grue, der selv har en bred smag med hensyn til litteratur. Fra klassikere som Dickens, Tolstoj og Austen til moderne forfattere som Salman Rushdie og John Irving. Men én ting har hendes yndlingsbøger til fælles: De er spændende. Når man bruger så lang tid på at læse, som Anna Grue gør, så skal det være sjovt og underholdende.

– Livet er ganske enkelt for kort til kedelige bøger, slutter hun. ■

VIND
VIND JUDASKYSSET
10 læsere kan vinde
Anna Grues krimi »Judaskysset«.

For at deltage i konkurrencen om bøgerne skal du svare på følgende: Hvad hedder Anna Grues første bog i krimiserien med Dan Sommerdahl i hovedrollen?

A: »Dybt at falde«
B: »Højt at flyve«

Hvis du mener svaret er A, skal du sende en sms med teksten: **SØK KRIMI A** til 1266
Hvis du mener svaret er B, skal du sende en sms med teksten: **SØK KRIMI B** til 1266

Det koster 5 kr. (+ alm. sms-takst). Se de generelle retningslinjer for sms på siderne med foromtale af næste nummer. Sidste frist for deltagelse: Søndag den 14. september kl. 24. De heldige vindere får direkte besked. Du kan også skrive dit svar samt navn og adresse på et åbent postkort eller bagsiden af en lukket kuvert, og sende det til: SØNDAG, postboks 601, 1510 København V. Vi skal have modtaget dit svar senest mandag den 15. september 2008. Husk at mærke kuverten »KRIMI«.

